

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Előzetési árak:
 Egyben negyedévre . . . 3 korona.
 Félévre 5
 Három hónapra 7
 Évesre 10

László József
 kiadó és laptulajdonos.

Szentmiklósi József
 felelős szerkesztő.

Egyes szám ára 4 filler.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Csapó-utca 9 sz. — Telefon: 27
 Kéziratok nem adatkak vissza.

Divatos erkölcsök.

Debreczen, augusztus 4.

Testi-lelki pusztulásra vall az a romlottság, a mely szemünk elé tárult az elmúlt héten Budapesten. A legszennyesebb pocsolják egyike nyílt meg; elszorul az ember szive e látvány láttára.

Nevén nem lehet nevezni azt a bűnt, melyet elkövettek; illendőség tiltja papírra vetni a bűn igazi nevét.

Csakugyan úgy érezzük, hogy ezuttal joggal támadt fel az utca e bűn elkövetői ellen s szinte komolyan véljük, hogy a nép ilyen esetekben élhet a lincselésnek jogával. Az utca népe spontán háborodott fel a gonosztevők ellen s bár az utca sem plántáló helye az erkölcsnek, ilyen erkölestelenség mint a melynek néhány gyermek esett áldozatul a héten, még az utca erkölcsi érzését is kikelti.

Nem mindenkor termi meg az ilyen erkölcsi merényleteket. Maguk-

ból kivetkezett emberek minden korban voltak, bizonyos korszakokban szinte ragályossá válik az emberietlen erkölestelenség. Amikor e korszakok közé tartozik. A puritánizmusnak nyoma sincs társadalmunkban.

Élvekre sóvárog kiki s ha teheti, hajhászsa azokat. Erkölcsi életünk egészen epikureusi. Mennél többet vehet ki valaki az élet örömeiből: annál inyeltebb s annál önértetesebb, mert ezzel fölülte áll embertársainak.

A szerint becsüljük az egyesekeket, minél inkább módjukban van élni az élettel.

Az örömeiben való tultengés természetesen erkölestelenségre ragad.

A mindenki által megszerezhető, hogy úgy mondjam, olesó örömeik megszokottá válnak s elpusztítják az idegeket: s az életet tultontul élvező önkéntelenül belesodródik a szokatlanba, melynek határait azután a természet nem szabja

meg s a roncsolt idegek átkergetik a kimerültet a természetellenesnek változatosnál-változatosabb birodalmába.

Vajjon meddig jutunk még el? Sőt tán nem is tudjuk, hogy mennyire vagyunk máris. Mert a bűn a sötétben ólálkodik, rejtőzik, hogy napfényre ne kerüljön. Egyszer másszor a nyilvánosság reflektora bevilágít e sötétbe, de valószínűleg nem derít az egész bűnvilágra fényt s így csak részeket látunk abból, a mi a homályban történik.

A mint a közelmúltban is egy nemzetközi kongresszus révén módunk volt beletekinteni a bűn egyik világába.

Minthogy a humanizmus védelmére iparkodik kelni a bűn áldozatainak, igyekszünk fokról-fokra jobban behatolni a bűn ismeretébe.

A leánykereskedést világitotta meg ez a nemzetközi kongresszus, melyet nem kisebb ember vezetett elnökként, mint a francziák külügy-

A „Szabadság” tarczája.

ISTEN VELED KIS KATÓ . . .

Isten veled kis Kató,
 Én messze elmegyek,
 Hol vadul hullámoznak a
 Nagy kéklő tengerek.

Hol nem jár csak a bujdosó,
 Kit úz a végzete;
 S örökön futni kényszerít
 Az ádáz sors keze.

A szörnyű lelki küzködés
 Mi sorvaszt, elemeszt
 Az uttalan utak felé
 Rohanva futni készit.

Hol össze ér az éggel a
 Hullámos láthatár,
 Hol tengerek nimfája már,
 A poétára vár.

Én kis babám ott járok én
 Bukdósoló hajón;
 Gondol reám majd akkor is
 Én szőke kis Katóm?

Nem busolok majd, Kaczagok.
 — A haza mit nekem! —
 Ezernyi nép repesve vár
 Ott túl a tengeren.

Kinek szerelme messzett van:
 Meggyűlöli hamar,
 A földet is, mely éltet ad,
 S mely ápol s eltakar.

Byron dalát dalolgom
 Reggeltől estig én:
 „Vigy bármely földre jó hajóm,
 Csak haza ne vigyél.”

Tengerbe ontom könyemet,
 Hogy nyoma se legyen;
 És nem alszom az álmem hogy
 Csak haza ne vigyen.

Hol vadul hullámoznak a
 Nagy kéklő tengerek:
 Isten veled szép kis Kató,
 Én messze elmegyek.

Szebenyei József.

Az album.

Irta: Csehov Antal.

Katerov czimzetes tanácsos, egy vészna, horihorgás férfiu lépett elő a tisztelő küldöttség tagjai közül és Snichov felé fordulva, elkezdte mondókáját.

— Exczellenziás uram! Mélyen meghatva állunk itt exczellenziád előtt, aki immár évek hosszú során át atyai gondoskodással. . .

— Több mint tiz éven át — egészítette ki halkan Zakuzin.

— Igen, több mint tiz éven át voltunk exczellenziád legalázatosabb szolgálói és a mai emlékezetes napon ezenel átnyutjuk. . . Őszinte nagyrabecsülésünk

Michelstädter S. E. & H.

Kizárólag czipő-raktár. (Bevéssett szabott árral.)

Piacz-u. 40. sz., a Hungária-kávéházzal szemben.

minisztere, Delcassé, a kinek érdeme volt egyuttal, hogy a bűn ez ága ellen végre szövetkeztek az államok.

Alig egy évtizedes a mozgalom s máris a társadalomnak és a tudománynak legkitűnőbbjei vesznek részt benne.

Ezidőszerint ugyan még csak az anyaggyűjtésnél tartanak, de máris jutottak annyihoz, hogy bebizonyították látják a sürgős intézkedés szükségét. Ma már ott tartunk, hogy el lehetett készíteni azt a törvénytervezetet, a mely a leánykereskedés dolgát nemzetközileg szabályozza.

Nálunk a belügyi kormány vállalta magára azt a feladatot, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzék. De csak hivatalos uton megoldást e kérdésben sem lehet találni: itt is a társadalomnak kell résztvennie az akezióban.

A társadalomnak kell gondoskodnia arról, hogy a gyermekek nevelésben részesüljenek s kivált erkölcsi nevelésben.

A nevelés hiánya juttatja a romlás örvényébe a felcseperedő gyermeket, a ki nem részesülve erkölcsi nevelésben, se kellő ellentálló erővel nem bír, se be nem tudja látni, hogy az erkölcs utjáról való letérés milyen örvénybe ránt. Azokat terheli tehát a bűnre tévedésért az erkölcsi felelősség, akikre a gyermekek nevelése van bízva.

Ritka az olyan eset, hogy a családi élet tisztaságából ragadtasék valaki az erkölestelenségbe. Csak a ki odahaza szülői körében vagy fölnevelői körében nem látta megbecsülni a szentélyt, csak az

van arra szinte predesztinálva, hogy elbukjék.

A családi élet ápolása: ez a védőbástya minden erkölcsi züllés ellen.

Férfinak, nőnek egyaránt a legjobb iskola a családi szentély. A férfit ez kötheti le varázsos körébe, a nőt ez nevelheti a legjobban. A ki pedig — akár férfi, akár nő — megtanulta becsülni a családi szentélyt: az le nem téved az erkölcs utjáról.

POLITIKAI HIREK.

A közadók behajtása. A képviselőházban ma újabb kérvény érkezett a közadók behajtása tárgyában. Ung megye és Komárom vármegyék törvényhatóságai ugyanis a miatt panaszkodnak, hogy a nyári időben, tehát az aratási munkálatok idején való végrehajtás temérdek kárt és költséget okoznak a gazdáknak, holott az államnak ebből semmi haszna sincs, mert a végrehajtás foganatosítása csak októbertől kezdve jár sikerrel. Arra kéri tehát a törvényhozást, hogy csak az októberi és januári negyedben eszközhessenek végrehajtást adó fejében.

Az új ágyuk kérdése. Egy vezérkarhoz közelálló katonai író az új ágyukról olyan bírálatot tesz közzé, mely alkalmas arra, hogy nyugtalanítsa a közvéleményt és aggodalomba ejtse az új ágyuk használhatósága iránt. Eszerint a bronzból való hosszucsövű ágyuk rendkívül nehezek lennének, mert a bronz szilárdsága körülbelül négyszer esekélyebb mint a jó nickel aczél s így tekintve, hogy a bronz fajsúlya a nickel aczélánál nagyobb, az előbbi anyag használása esetén az ágyueső legalább négyszer olyan súlyos lenne, úgy, hogy ezen ágyukat csak a legnagyobb megerőltetéssel tudnák a lófogatok vonszolni, taktikai moz-

gásukat tehát teljesen elveszítene. A rugós sarkantyus ágyunak ama rossz oldalán kívül, hogy a tűz gyorsasága az egyes lövések után elkerülhetetlenül szükséges igazítgatások következtében még sem közelítheti visszaöntő esővét, még az a nagy hibája is van, hogy a legénységét védő pánczélemek rajta nem alkalmazhatók. Míg a francia gyorstüzelő ágyuknál a czélszerűen felszerelt pánczélemek az ellenséges shrapnelektől és puszkagolyóktól nemesak a legénységet, hanem magának az ágyunak kényes alkotó részét is majdnem teljesen megvédik, addig az új ágyukat egyetlen találó lövés harezképtelenné tenné.

A művész vigécz.

A legújabb fajta megrendelés-gyűjtés.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, augusztus 4.

A megrendelések gyűjtéséről szóló törvény második paragrafusa kivételt tesz az irodalmi és művészi termékek megrendelésének gyűjtése tekintetében s így ez ágbán megrendeléseket gyűjteni szabad. A törvény eme kitétele kétség kívül a közműveltség terjesztése érdekében tételt s a miniszter a törvényhez fűzött végrehajtási utasításában szigoruan utasította a hatóságokat, hogy úgy a sajtószabadság, valamint a művészi szempontok tekintetbevétele mellett tartózkodjanak még attól is, hogy az irodalmi és művészi termékek fogalmát szorosau magyarázzák.

E miniszteri nyilatkozat az a gyeplő, amibe a művészeti vigéczek belekapaszkodnak és úgy nyargalnak utána, hogy őket a törvény betűivel feltartani nem lehet.

A művészet forgalmának meghatározása nehezen eszközölhető a törvény rideg betűi közt: száz vélemény van e téma körül és kötetekre megy e tárgy külön irodalma. Meg kell elégednünk

és igaz hálnak csekély jeléül ezt az albumot, a melyben fényképeink vannak és kívánjuk, hogy exzellenciáid továbbra is, még nagyon, de nagyon sokáig érdeműs életének legvégső határáig maradjon meg szeretett, jó hivatalfőnökünknek. Az isten éltesse! . . .

Snichov ajkai remegni kezdtek a megindulástól és néhány könnyesepp gördült végig az arcán. . .

— Uraim — szóló reszkető hangon — én sohasem vártam, sohasem reméltem, hogy szerény jubileumomat meg fogják ünnepegni. . . Meg vagyok hatva. . . igen. . . mélyen meg vagyok hatva. . . Sohasem fogom elfelejteni életemnek ezt a legkedvesebb pillanatát és higyjék el uraim. . . higyjék el kedves barátaim, hogy senki sem viseli annyira a szívén az önök boldogulását, mint én. . . S ha néha, néha szigorubb voltam, úgy azt csak az önök javáért tettem. . .

Snichov államtanácsos erre átölelte és kétszer megcsókolta Kraterovot, aki a váratlan megtiszteltetéstől mélyen elsápadt. Miután még a körülállókkal kezét szoritott, elhagyta a hivatal helyiségét és fogatába ülve, a tisztviselők lelkes éljenzése közben lakására hajtott.

Othon újabb meglepetésben volt része. A családtagok, a jóbarátok és is-

merősök olyan óvációt esaptak, mikor megérkezett, mintha valami igazán nagy szolgálatot tett volna a hazának. Az ebéd alatt megindult a toasztoknak és a meghatottság könnyeinek árja s a szomszédok minden pohárköszöntő után elzékenyülve borultak egymás nyakába.

Snichov sohse hitte volna, hogy valaha ennyire ünnepelejk.

— Kedves barátaim! — szól a esemege előtt az ünneplőkhöz. — Két órával ezelőtt kárpótlást, elégtételt kaptam mindazért a küzdelemért, amelyet egész életemben átszenvedtem. Én nem fogtam fel, hogy úgy mondjam, léhán a hivatásomat, hanem a kötelességemet teljesítettem, mindenben, mindig. Egyetlen elvezérelt és pedig az, hogy nem a közönségért. S ma meg is kaptam érte a méltó jutalmat! Tisztviselőim egy albummal leptek meg. . .

Mindnyájan felugráltak a helyeikről és egymást lökdösve Snichovhoz akartak jutni, hogy megnézzék az albumot.

— Igazán, milyen szép! — mondta Olga, az államtanácsos leánya. — Azt hiszem, hogy megér ötven rubelt. Jaj be gyönyörű! Papuskám, édes papuskám hallod? Vigyázní fogok rá! . . . No add nekem! . . .

Ebéd után Olga a szobájába vitte a

albumot és elzárta az asztalfiókjába. Más nap reggel elővette az albumot, kiszedgette belőle a képeket, a melyeket szanaszét hányt a szobába és helyükbe iskolatársnőinek a fényképeit rakta. Kolja az államtanácsos kis fia, összeszedte a képeket és színes czeruzával össze vissza mázolta őket.

A bajusztalanoknak zöld bajuszt pingált és a szakáltalanoknak — kék szakált festett. Mikormár nem volt több üres hely, mit még beczeruzázhatott volna, elővette az ollót és sorra kivagdosta a fejeiket. Azután gombostűvel keresztül szurta a szemüket és katonásdít játszott velük. Mikor Kraterov ezimzetas tanácsos fejét is körülvágta, ráakasztotta azt egy gyujtóskaájára és örvendezve szaladt az apjához:

— Papa, nézd csak egy szobrot csináltam! Ugy-e szép?

Snichov hangosan felkaczagott és szinte remegett a nagy nevetéstől. Olbe kapta a kis fiut, össze-vissza csókolta és mondta:

— No eredj kis lurhó! Mutasd meg a mamának is, hadd nevéssen őis!

Ez volt a sorsa az ünnepelesen átnyujtott albumnak.

azon pár szóval, amibe a törvény általánosán a művészeti termékeket összefoglalja, nem vévén ki a forgalom alól a művészeti termékek iparilag előállított utánzatait sem: a metszeteket, színyomatokat stb.

E tág kört használja fel egy bécsi ezég, amidőn utazójával az országot beutaztatja abból a célból, hogy a közönség körében arcképeket összegyűjtve, azokat vászonra nagyíttatja és olajfestéssel kiszinezi s e működést művészeti foglalkozásnak minősíti.

Az arckép nem művészeti termék, a fényképészet műipar, így a színezett olajos képet sem lehet művészi terméknek nevezni, akár iparilag, akár más-kép előállított utánzat az, — így ez irányban előzetes felhívás nélkül megrendelés nem vehető fel.

A hatóságok szorosán alkalmazkodnak a törvényhez, óvakodnak a törvény magyaroztatásától s mivel a törvény még annyira új, hogy hasonló eset végső elbírálásában még nem részesült: kénytelenek művészetnek nevezni az arcképek színezett nagyítását. E magyaroztatást tehát megalkotja az utazók specczesét: a művész vigéceze, a mely specczesből futkároznak már elegendő *Debreczenben* is.

Mint értésülünk, a festőművészek körében mozgalom indult meg, hogy ezen kérdés a kereskedelmi és közoktatásügyi miniszterek által rendeztesék, a minek eredménye előreláthatólag a művész vigécezek működésének megszüntetése lesz.

Tizenkét éves öngyilkos.

A kis libapásztor tragédiája.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, augusztus 4.

Megható falusi idillről értesít *felső-józsai* levelezőnk.

Turi Ferencz itteni lakosnál szolgált Szőke Jani 12 éves árva fiú, a ki hat éves korától örizte a gazdája libáit, kacsaikat. Két nap előtt az emberek azt újságolták egymásnak, hogy az árva fiú felakasztotta magát. Eleinte gonosz tréfának tetszett ez a hír, mert olyan nehéz elhinni, hogy a 12 éves gyermekek között is akad már, aki pörbe mer szállani Istenével és eldobja életét.

Másrészt mi fájhatót egy olyan esőp embernek. Igénye nem volt, nem is lehetett, mert nem ismerte a világot, amelyben az emberek egymás ellen fenekednek. Csöndességben teltek el a kis libapásztor napjai. Egész nap a füben hasalt és nézte a kóválygó felhőket. A tyukokkal feküdt és a fürjekkel kelt. Nagyon szép élet ez, de megirigyelhetné a nagyvárosok kövezetén nyomorgó sok éhenkórász szegény gyerek. És a kis Szőke Janinak nem kellett ez az élet. Eldobta. Kötélre akasztotta, úgy hogy mire levágták, már halott volt.

Tegnap temették. Gazdája, a jólelkű Turi Ferencz, nem kimélte a költséget és megszólaltatta a falu harangját is a temetés órájában.

A harang bugó szava messze elhallatszott. Hallotta azt egy tíz éves leány is, aki a falu végénél egy fa alatt üldögélt, keservesen zokogva, gyöngye két kezét tördelve.

Epen arra mentek Vida Ignác és Kovács Ferencz esendőrök. Megállottak a síró gyermek előtt s mivel azt hitték, hogy valaki megverte, faggatni kezdték, miért sír.

— Bántottak?

A leányból sokáig harapófogóval sem tudtak kihuzni egy szót sem.

— Talán meghalt valakid?

— Móg! — felelt a leányka.

— Kicsoda? Az anyád vagy pedig az apád?

— Sé az apám, sé az anyám, hanem Szőke Jani!

— Testvéred volt talán?

— Nem!

— Míg volt?

— Csak úgy üsmertem...

A kis leányt újra elfogta a göresös zokogás, mire az egyik esendőr ölbe vette, hogy haza viszi. A leány ellenkezett kézzel-lábbal.

— Nem mék' haza, inkább elfedőm magam!

— Miért nem mégysz haza?

— Nem mék' haza, mer' félév előtt a bátyám az ustor végivel a Jani hátára vágott!

— Nem attól halt meg az a fiú!

— De minek vágott rá! — szolt a leány s szünet nélkül sirdogált.

Nem tudták haza esalni. Végre az egyik esendőr elment a szüleiért. A leány ekkor a két karjával átkulesolta a fát és azt mondta, nem megy haza, akármit esinálnak vele.

A szülők megdöbbenek, mert azt hitték, hogy gyermekük megőrült a 12 éves öngyilkos fiú után való bánatában. Végre is ott maradt vele az anyja késő estig, a mikor a szerencsétlen gyermek mély álomba merült s ilyen alvó állapotában aztán kocsin hazaszállították.

A lelenzotthon és az új babaképezde.

A belügyi kormány leirata.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, augusztus 4.

A lelenzotthon és Debreczen új babaképezdjének ügye ismét előbbre van egy nagy lépéssel. Tegnap ülésén tárgyalta ugyanis a városi törvényhatóság jog és pénzügyi bizottság a belügyi kormány ama leiratát, melyben a babaképezde mielőbbi fölépítését sürgeti. A miniszter támogatást is ígér évi 4000 koronát, 12 esztendőn keresztül, s az új otthon mielőbbi megteremtését sürgeti.

Veesey Imre tb. főjegyző, tanácsnok elnöklété alatt tegnap délután négy órakor ülésezett a jog és pénzügyi bizottság, hogy határozzon a leiratra vonatkozólag.

Jelen voltak az ülésen, az elnöklő tb. főjegyző, tanácsnokon kívül Bakonyi Samu dr. orsz. képviselő, Kenézy Gyula dr. a babaképző tudor igazgatója, továbbá Oláh Károly, Hajdu Gyula tanácsnokok, Aczél Géza főmérnök és Abraham László tiszti főügyész.

A bizottság hosszasan tárgyalta a belügyi kormány leiratát és úgy határozott, hogy javasolni fogja a rendkívüli közgyűlésnek a leirat tudomásul vétele

mellett azt: bizza meg a közgyűlés a városi tanácsot a tervek elkészítésével és engedje át véglegesen a volt sertéspiaczi telket az intézet s az ezzel kapcsolatban emelendő lelenzoház céljaira. A városnak mintegy 40 ezer korona összeg áll rendelkezésére a babaképző felépítésére, a miniszter által kilátásba helyezett segély pedig 48,000 koronának felel meg. A mennyiben azonban ez kevés, azt javasolja a jog és pénzügyi bizottság a közgyűlésnek, hogy a városi tanács által keresse meg a vallás és közoktatásügyi kormányt, engedne át a kezelés alatt álló alapokból olyan összegű 4 százalakos kölcsönt, a mellyel együtt a 82,000 korona elegendő lenne a tervek keresztülvitelére.

Ezzel a határozattal a városi törvényhatóság, a esütörtöki közgyűlésén foglalkozik és hisszük, hogy azt teljes egészében magáévá is teszi.

UJDONSÁGOK.

Kegyetlen anyja.

Meggyilkolt csecsemő.

A bűnügyek között, melyek sűrű egymásutánban követik egymást, ritkaságszámba megy, mikor a szüle támad gyermeke élete ellen. A ragaszkodás ösztöne a legkisebb porféregben is megvan szülőtte iránt s hatványozott mértékben van az kifejlődve az embernél.

Annál feltűnőbb, megdöbbentőbb, mikor olyan bűnesetről kell beszámolnunk, hol az anya szándékosan pusztítja el ártatlan csecsemőjét, ki végtére is anyja bűnének köszönheti születését s teljesen ártatlan abban, hogy a világra kellett születnie.

Keressük a lélektani motivomokat s megtaláljuk abban, hogy az ily ártatlan gyermek legtöbbször a szegény születtje. A törvényes állapoton kívül született gyermek anyja megvetett még a mai társadalomban. A hajadon-anyák sorsa nálunk megvetetés. Epen azért nem esodálandó, ha az ilyen elesábitott szerencsétlenek szabadulni igyekeznek végzetés szerelmük gyümölesétől.

Cseresznye Zsófi feketekenézi születésű leány Gönczy István kereskedőnél volt szolgálatban a Hunyady-utca 26 sz. alatt. A szorgalmas eselédet bűnbevezette a vak szerelem. A esábitó hízegző beszéde elfeledtette volt a szülei intő szót. Mint pillangó a lámpafénybe, önkénytelenül hullott bele a bűn örvényébe.

A vége? Késő megbánás, rettegés a szegyéntől, menekülni akarás a nem várt csecsemőtől. A percz közeleg, rémes képek jelennek meg a bűn leánya előtt. Ott áll előtte a szegényfa rut, vi-gyorgó alakokkal; ott áll a nagy társadalom, mely részvét helyett a guny vérző nyilat szórja telé. . . Nincs menekülés! Vagy neki, vagy a csecsemőnek halni kell, hogy a szegyéntől szabaduljon.

És meg is szabadult! Vadállatnál kegyetlenebb módon bánt ártatlan magzatával. Születése után kevéssel az illem-

hely gödörbe dobta, hogy elpusztuljon s ő tovább is ott maradjon a becsületes társadalomban.

Borus István kereskedősegéd tegnap hajnalban keserves sirást hallott a félreeső helyről. Vád, panasz, szivetható segélykérés volt kifejezve abban a sirásban. Azonnal jelentést tett az esetről a rendőrségnek, honnan Dobos rendőrbiztos ment ki s az említett helyen meg is találták a kis csecsemőt, ki már akkor meghalt. Esés közben fejét és arcát súlyosan megsértette az ártatlan.

Cseresznye Zsófit letartóztatták. A gyermek hulláját pedig a kórházba vitték. Az anya bevallotta lelketlen tettét s azután őt is kivitték a bábaképzőbe, mert gyógyulásra van szüksége.

Az egész ügyből levonhatjuk tanulságot, hogy ha a hajadon-anyak védelmében részesülnének a nagy társadalomban, ritkábban lenne alkalma a napi krónikának ily szörnyű bűnesetről emlékezni.

Francia ujságírók Debreczenben.

A jog- és pénzügyi bizottság ülése.

Nemrégiben megírtuk, hogy Ludvigh Gyula a máv. elnökgazdátja átiratban értesítette Simonffy Imre kir. tan. polgármestert, hogy a párisi Figaró szerkesztőjének vezetése mellett egy 40 tagból álló előkelő francia társaság érkezik Debreczenbe, hogy a legnagyobb magyar várost és a világhírű Hortobágyot megtekintsék.

A francia társaság, mely nagyobb-részt ujságírókból áll Olaszországi utjából kerül föl Debreczenbe és ez lesz az egyedüli magyar város, melyet meglátogatnak. Ugy vélekedtek ugyanis — és igen helyesen — hogy Magyarországot, leginkább Debreczen és vidéke tükrözteti vissza a külvilág előtt lévén a legördemesebb gőczpontja a magyarországi állattenyésztésnek, a város pedig a történelmi Magyarország egyik legkiemelkedőbb helye.

A francia társaság szeptember 20-án érkezik Debreczenbe és előreláthatólag 24 órát fog itt tölteni. Ez idő alatt megfogják tekinteni a város nevezetességeit, majd a Hortobágyra mennek, hogy az ottani látnivalókat is megismerjék. Sajnos azonban, szeptemberben már kihalt a Hortobágy népe: a gulya és ménes csordák, amennyiben akkora elszáritja a fűvet a nyári perzselő nap és így a francia társaság aligha részesül annyilátnivalókban, mint az angol gazdák részesültek, akik a legjobb időben, júniusban keresték fel a nagy magyar rónaságot és a délibábos Hortobágyot.

A debreczeni látogatásra már megkezdődtek az előkészületek, amennyiben a városnak is lesz némi kötelezettsége a vendégeivel szemben. A dolognak pénzügyi oldala is lévén, a tanács véleményezést végett kiadta az ügyet a jog és pénzügyi bizottságnak, a mely tegnap ülésezett Vecsey Imre t. b. főjegyző elnöklete alatt. A jog és pénzügyi bizottság azonban nem hozott konkrét javaslatot a dologban, amennyiben sem program, sem részletes értesítés eddigelé nem jutott a tanács, illetőleg a bizottság kezeihez, Vecsey Imre elnök indítványára úgy határozott a bizottság, hogy javaslatba teszi, hogy a közgyűlés küldjön ki

egy szűkebb bizottságot, melynek feladata legyen a látogatás részletes programja alapján előzetes költségelírányt terjeszteni a tanács elé és lehetővé vélemény adni a debreczeni látogatás részletes programjának megállapítása tárgyában.

Ennek alapján tehát a közelebbi közgyűlés még nem foglalkozik részletesen a dologgal, bár nem volna épen korai az előre való gondoskodás.

A kikapós doktor

Tóth Lázárné haragszik.

Egy nagyon kedves és ismert doktorunk kikapós hirbe keveredett a múlt nap, bár a legkevesebb okot sem szolgáltatotta erre a vádaskodásra. Az eset annál különösebb, mert a szóbanforgó doktor épen szalmaözvegy, némely hirtelen emberek pedig igen hamar kimondják ilyenkor a könyörtelen szentenciát. „Hiába még a haraszt se zördül . . .” No jó. Azért mégis kiserkesztjük ezt a bizonyos harasztot. Már csupán a doktor bácsi reputációja érdekében is.

Történt, hogy a rendelő óra alatt belebber hozzá szeliden egy bekötött fejű polgárasszony, illendően köszönve.

— Mi tetszik?

— Már tekintetes uram, csak az iránt bátorokodnék a szives indulatjához fordulni, hogy tessék hagyni az én uramat . . .

— Mit tessék hagyni?

Az asszony ümmögött egy kicsit, bölíngatott a fejével egyet-kettőt, azután folytatta:

— Mert hogy nem való már az ilyen éltes emberek, de meg nem is nagyon illik . . .

— Szóljon már lelkem magyarul is egyszer, mert én ugyan egy kukkot sem értek a beszédjéből.

— Hát csak arra kérném tekintetes uram, hogy ha haza akar menni az én emberem, ne tessék tovább tartóztatni . . .

A doktor oldalát majd kifurta a kíváncsiság.

— De hát ki a maga embere asszonyosság?

— Tóth Lázár, instálom.

— Hát aztán?

— Hát nagyon szépen kérném a tekintetes urat, hogy mikor a Lázár haza akar menni a koresmából — tetszik tudni miről van szó; hogyne, hát a Kispipáról — szóval, ha jól méltóztatik is mulatni, ne tessék a Lázárt továbbra is tartóztatni . . . Tetszik tudni . . .

— Megbolondult maga jó asszony?

Azon kezdem, hogy én nem is ismerem, de akárhogy ismerném is, akkor se ülnek le vele egy asztalhoz . . . Érti?!

Az asszony vérszemet kapva pattant föl:

— Nem ismeri?

— De még nem is mulattam vele soha, mert én tíz órákor már mindig ágyban vagyok és úgy alszom, mint a bunda!

Ekkor már nem lehetett a vendéggel tovább beszélni. Fölvillant a szeme, két kezét ökölbe szoritotta, valóságos bosszuálló furia lett a békés asszonyoságból és úgy dörögte a fogai között:

— Megállj akasztófavirág, érjek csak haza!

És elszárgult, a folytatást a csafaságon kapott koresmahősök élénk fantáziájára bizzuk.

* **Rendkívüli közgyűlés.** Debreczen város törvényhatósága e hó 7-én tartja rendkívüli közgyűlését. A közgyűlés a városháza nagy tanácstermében délután 4 órákor lesz Puky Gyula főispán elnöklésével. Ez lesz az első gyűlés, melyet délután tartanak. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy a közigazgatási-bizottság Puky Gyula főispán elnöklése mellett ma délután 3 órákor ülést tart, mely a rendes havi jelentéseket veszi tudomásul.

* **A pénzügyigazgató szabadsága.** Fauszt Elek, a debreczeni pénzügyigazgatóság kiváló vezetője egy hónapra üdülésre Nagy-Bányára utazott. Távollétében Bismann Oszkár helyettesíti.

* **A tépei egyház küldöttei Debreczenben.** A tépei egyház küldötte mintegy 16-an Debreczenben időztek tegnap, hogy a megüresedett tépei lelkészi állásra pályázó Szabó Bertalan ev. ref. püspöki káplánt meghallgassák. Szabó Bertalan, ez a tehetséges fiatal káplán, akinek a minap ajánlottak fel egy első osztályú lelkészi állást, de fiatal koradaczára nem vállalhatta el, a kistemplomban tartott gyönyörű predikációt a küldöttség előtt, mely meglegedetten bucsuzott el — előreláthatólag jövődi papjától.

* **Az ispotályi óra átvétele.** Az ispotályi templomban, mint már megírtuk, elkészült a toronyóra, melyet Gasparik Antal készített. Szinay Gyula az ev. ref. házépítendő küldöttséget ma délelőtt 11 órára kivta egybe, hogy a már készen álló órát hivatalosan átvegyék.

* **Számonkérésük ülése a városházán.** Ma délelőtt Debreczen város számonkérésüké Puky Gyula főispán elnöklete alatt megkezdődött működését. A számonkérésük ülésein fog meggyőződést szerezni a tanács és tisztikar félévi működéséről.

* **Ajándék az amerikai elnöknek.** Megírtuk, hogy az Amerikába induló bizottság, mely az ottani magyaroknak ajándékozandó zászló felszentelésére és a Clevelandi Kossuth-szobor leleplezésére megy Amerikába, az elnöknek ajándékot visz Debreczenből. Az ajándéktárgyak már elkészültek és Zseni Józsefnek, a Nemzeti Szövetség elnökének küldték el Budapestre. Az ajándékok a következő speciális debreczeni tárgyakból állnak: Egy pányva, kolomp, piros, fehér, zöld díszítésű nyereg, kék ing, kék gatyka, lajbi, zsebkendő, kantár és egy kalap.

* **Közigazgatási-bizottsági ülés.** Hajdúvármegye közigazgatási-bizottságának ülését tekintettel a vásárra e hó 11-ike helyett a következő napon, 12-én tartják meg.

* A kisiparosok és az iparkamara.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara a múlt hóban tartott teljes ülésében elfogadott egy szabályrendelet-tervezetet, a melyben a kamara kötelékéhez tartozó iparosokat fizetési arány szerint csoportosítani és a kamarai taggá való megválaszthatását 40 korona egyenes állami adócenzenzushoz akarja kötni. A debreczeni ipartestület legutóbbi ülésén szóba került ez a szabályrendelet-tervezet, a melyet a jelen voltak mind sérelmesnek ítélték a kisiparosokra nézve, a kik így csaknem kizártnak a kamarából. — Az ipartestület ezért elhatározta, hogy körlevél útján felhívja az ország összes ipartestületeit, hogy a tervezet ellen tiltakozzanak és elhatározta, hogy erre nézve külön előterjesztést tesz az ez év folyamán Nagyváradon megtartandó ipartestületi kongresszusnak. Az ide vonatkozó megkeresés tegnap érkezett Debreczenbe.

* **A miniszter köszönete.** A kereskedelemügyi miniszter köszönő leiratot intézett Debreczen városához, a miért a honmai állami faipari szakiskolán 400 korona évi ösztöndíjas alapítványt tett egy debreczeni születésű tanuló részére.

* **Egy orosz hadnagy kalandja Budapestben.** Tegnap éjszaka két ur és egy csinos nő sorra járta a főváros mulatóhelyeit s mindenütt pazarul költekezett. Feltűnt a dolog két detektivnek s folyton a társaság nyomában kullogott. Megtudták, hogy az egyik ur és a hölgy orosz, kisérőjük pedig budapesti ember. Abban a hitben voltak, hogy rubelhamisítókkal van dolguk, a kiket már régóta köröztek a pétervári rendőrség. Hajnali négy órakor bevetődött a társaság a Ferencz-köruton lévő Gebauer-féle kávéházba. A detektívek most már akcióba kezdtek lépni. A főpinczérről azt izenték az orosz fiatalembernek, hogy beszélni szeretnének vele.

— Ha akarnak valamit, jöjjenek ide, válaszolt a gyanús ember.

A detektívek erre odamentek s bemutatkoztak, majd megkérték az oroszt és társnőjét hogy igazolják magukat.

— En orosz tüzérhadnagy vagyok, hogy a hölgy kiesoda, ahhoz semmi közük.

A detektíveket ez nem elégítette ki s nem nyugodtak addig, míg elő nem mutatták az utlevélüket. Persze a passzus orosz nyelvű, e szerint érthetetlen volt a titkos rendőröknek, Kocsit hozattak s fölszóllították az orosz fiatalembert és a hölgyet, hogy menjenek velük a főkapitányságra. Hosszas vitatkozás után el is hajtották a rendőrségre. Ott vagy két óra hosszáig vizsgálgatták az irásokat, míg végre szabadon bocsátották az orosz párt. Kiderült ugyanis, hogy a fiatalember csakugyan tüzérhadnagy az orosz hadseregben. A hadnagy elmondta kalandját az orosz főkonzulátuson, a mely magáéva tette az ügyet s panaszt tett a belügyminiszteriumban a rendőri eljárás miatt.

* **Rudolf trónörökös vadásza.** Megboldogult Rudolf trónörökösünk egyik kedves embere, Szokolotzky Kázmér erdőőr, az erdészvölgyi elárult vadászkastély hűséges őre meghalt hetvenöt éves korában. Hajdan rettegett esendő volt, kitől a betyárvilágban a szegénylegényeket tréma fogta el. Legutóbbi állásában gondozója volt Rudolf trónörökös kedves

vadászkastélyának és pavillónjainak. Ismerője a legutolsó páfránynak. Egy kis virágszál nem lopózhatott be a park virágai közzé, hogy ő ne tudta, rögtön meg ne látta volna. Hetvenöt éves korában is még erőteljes vadász s kontemplálója a nagy természetnek. Az egész vidék ismert alakja volt a Lengyelországból származott vén dalia, ki magyar polgárokat nevelt a hazának s egyik fia Zágrábban a horvát diákok elleni véres küzdelemben is vitéz magyarnak bizonyult. Az öreg vadászember július 29-én halt meg, épp azelőtt pár órával, hogy *Endrődi Sándor*, a jeles poéta *Szabó Sándorral*, Máramaros-vármegye alispánjával, a szintén ismert költővel a vadászkastélyba érkezett látogatóba. A kies helyen az öreg ember halála mind a két poétát megszólaltatta. *Endrődi* hosszabb nekrológot írt róla prózában, *Szabó* alispán pedig ezt a kedves kis verset:

Az erdőt úgy szerette,
Együtt gyászolt vele.
Az erdő őszszel pusztul,
S őt nem az győzte le.

Hűs vadon elsíratál
Hű társa, hogy halott, —
S a végső pihenőre
Jó nyoszolyát adott.

* **Mosonmegye — Debreczenhez.** A múlt heti jégeső nagy pusztítást vitt véghez. *Mosonvárgyere* néhány községnek egész termése elpusztult, a lakosság kénytelen koldusbotot fogni s könyöradományokból megélni. Alsó- és Felső-Illicz, Valla, Pomogy és Bánfalu községek határát teljesen elverte a jég. Bánfalu termésének kilencztizedrésze elvesztett. „Még sohasem kértünk senkitől segítséget” írja *Békffy Jenő* alispán helyettes *Debreczen* város törvényhatóságának, „most a végső szükség kényszerít rá.” A virágzó községek elpusztulnak, ha gyors segítség nem érkezik. — Első sorban a társadalom kötelessége a nyomorgókra segíteni. A város polgármesteri hivatala szívesen fogadja el a legkisebb összeget is, mint a jégkárosultaknak szántak.

* **A bocskor készítés czipészipar.** A czipész iparosok körében élénk vitatkozás tárgyát képezte az, hogy vajjon a finomabb bocskorok és ugynevezett topánkák készítésével foglalkozók önálló ipart üznek-e, vagy sem. A kereskedelmi miniszter leiratában arról értesíti most az összes iparhatóságokat, így a *debreczenit* is, hogy a jelzett czikkek készítése önálló iparágat nem képezhet, mivel az a czipésziparhoz tartozik és annak egyik ágát képezi. Ennélfogva azok is czipészeknek tekintendők, a kik csak külön foglalkoznak bocskorok előállításával.

* **Profeczia augusztusra.** Meteor, a híressé vált szegedi időjós augusztus hónapra következőket jövendőli: Julius hava véget ért. Meghozta nemcsak a változásokat a jelölt csomópontokon, vagy közvetlen azok körül, hanem mineműsége is az időnek jelzése szerint vált be, úgy, hogy rég okozott a buza termés oly kedvező meglepetést, mint az idén jóságra és mennyiségre nézve. Ezt egyedül a buza érése és az aratása alkalmával bekövetkezett kedvező idő idézte elő. Augusztus haváról már nem

mondhatok ily kellemes prognosztikont, amelynek csomópontjai 3., 5., 10., 12., 13., 19., 26., 29., 31. napokra esik és így felette számosak lévén, az időjárást e hónapban igen változatosra teszik. Erős hatásuk az 5., 31-iki csomópontok, a melyek nemcsak légkörünkre, de az emberi szervezetre is nagyobb befolyással vannak. Az ideg és szervi bajosoknak nagyon őrizkedniök kell e napokon és azok körül mindennemű izgalmtól, a melyeknek leküzdése annál nehezebben megy, mert e hatások éppen izgatólag hatnak a szervezetre, legjobban pedig a beteg szervezetre. A szerencsétlenségek és drámák is ezen szervi izgatottságok befolyása alatt gyakoribbak mint máskor földrengések, vulkánikus kitörések is különösen 5-én várhatók. Mindezek augusztus havát nem fogják oly kellemes hónapná tenni, mint a letűnt július volt. Eleinte még meleg, de közepe táján hűlt csapadékos, utoljára ismét meleg időjárást ígér.

* **A ki erővel rab akar lenni.** Egy bíró meséli ezt a történetet.

Abban az időben történt, mikor a büntetőjárás bíró mellé beosztott aljegyző volt, hogy beállít hozzá egy magyar, névszerint *Takács Menyhért*.

— Kérdezze már tőlem, mér gyűttem?

— Majd megmondja kend.

— Hát azért gyűttem, mert hogy két hónapra ítélték el itt. Ezt akarom leülni.

A jegyző nézi az irását, aztán felvilágosítja.

— Csak menjen haza bátyó, apelláns alatt van az ügye, oszt el is engedhetik a büntetést.

De a magyar csak makaeskodott.

— Már én innét nem megyek el, akármilyen lesz. Tessék engem bezárni.

— Mit okoskodik olyan erősen? — kérdi a jegyző.

— Hát úgy van a dolog sorja, hogy beteg vagyok. Oszt jártam már *Burus Rózánál*, *Hajma Marinál* is, nem tudott rajtam egyik sem segíteni. Leginkább úgy vélekedez, hogy majd idebenn kikurálják a bajomat.

* **Halálozás.** *Katona Mihályné*, született *Balogh Juliánna* e hó 3-án életének 53-ik évében elhunyt. Temetése ma délután négy órakor lesz az ev. ref. ispotályban levő lakásáról, honnan a *Kossuth-utcai* temetőbe viszik örök nyugalomra.

* **Kánikula és uszoda.** Sokáig panaszkodtunk a hűvösség miatt, mely nálunk a nyár elején még didereggetett bennünket, mialatt Észak-Amerikában a yankeek majd elpusztultak az ottani szokatlan forróság miatt. Azonban, valamint a farkas nem eszi meg télen a hideget, úgy a nyár sem mulhat el a nélkül, — hogy a forróság előbb vagy utóbb be ne köszöntön. Beköszöntött mi hozzánk is. Pár nap óta oly nagy a hőség nálunk is, hogy majd el tikkad az ember miatta. Siet is aztán mindenki zöldbe vagy uszodába menekülni előle. Élénk az élet kora déltől késő estig a „*Margit*” uszodájában is, melynek nagy előnye a viz tisztasága. Tulajdonosa nem is riad vissza semmiféle áldozattól s ép ezért egy kiváló orvosunk szerint, ki ezen uszoda legszorgalmasabb látogatóinak egyike, nagyon is megérdemli a látogatást.

* **A becsületes asszony.** *Kecskésné, Varga Sára* úgy fogta fel a becsületről szóló szabályokat, hogy a reábizott dolgot sajátjának tekintette s tuladott rajta minden nagyobb lelkiismeret-furdalás nélkül. Tegnap egy urinő bizta meg két

kappan hazavitelével. A jó Kecskésné rálett a megbízásra, de a piacon hamar eladta a bizományba vett baromfiakat. Most aztán a vén tüntetőt, kinek ez már nem első tette, a rendőrség fogja számadásra vonni.

* **Szökött katona.** Unott lett a gyöngyölet Nagy Bálint h.-hadházi katona előtt. A szive érzése, a lelke gondolata nem tudott megbarátkozni a subordinációval. Milyen más is ott az élet H.-Hadházon! Mikor a sorra úgy hozza magával, kedvére kiverekedheti magát! Ilyen gondolatok furdalhatták Nagy Bálint fejét, kit Békés-Gyulára vittek el katonának. Nem sokáig állotta a dícsőséget a hajdu fiu. Megszökött ezredétől s haza került az apai házhoz, Nagy uram szívesen fogadta ugyan rég nem látott gyermekét, de mégis törvénynek tartotta a törvényt s behozta a szökevény fiut Debreczenbe, hogy nagyobb baja ne legyen. A szökött honvédet Stipanovich fogházfelügyelő vette át.

* **A vendég-utczai gyujtogató.** A mult vasárnap — tudvalevőleg — a vendég-utczai 20-ik számú ház egy nap alatt négyszer gyuladt ki és végül porig égett, miután heteken keresztül relytélyes kődobálásnak volt a műhelye. Egy asszony iránt keletkezett gyanu és — mint értesülünk — mint már határozott formában Uzi Jánosné gyanusítják a gyujtogatással. A rendőrség az asszonnyal szemben megindította a nyomozási eljárást.

* **Kofaháboru.** A mi kedélyes, elegáns beszédű kofáink nagyon szeretik egymást, ha érdek-összeütközés nem fordul elő közöttük. Mikor azonban a kegyérről van szó, sárkánynyá vedlik a esendes türelmű kofa és csinál oly patáliát, hogy reng belé a félváros. Tegnap Böhen Ferenczné, Takács Istvánné, Szajkler Antalné és Rác Lajosné kofaasszonyok veszekedtek össze valami ügy felett. Képzeltető, hogy mily szörnyűséges háboru tört ki a négy asszonyszemély között! A szitok rakétája úgy hullott, hogy majd felégette a félvárost. A rendőrség alig-alig tudta lecsillapítani a házsártos hárpákat, kik ellen megtették a feljelentést.

* **Megszökött tisztiszolga.** Acsádi László tisztiszolga, ki Máriássy László ezredes kereszturi birtokán volt alkalmazásban, megszökött helyéről s úgy eltűnt, hogy még nem találtak reá. A szökött tisztiszolga körözését elrendelték.

* **A legjobb figyelmeztető.** Él a fővárosban egy ropantul szórakozott ember, a ki nem ismerné meg a gyermekeit, ha volnának gyermekei.

A legjobb ismerősei mellett idegenként megy el az utcán és elintézendő ügyelt pláne rendesen elfelejti.

Ez némi kellemetlenséget szokott szerezni neki.

Azért kitalálta a figyelmeztetés egy új módját.

Ha eszébe jut valami az utcán, előszed a zsebéből egy levelezőlapot:

Tisztelt barátom!

Legyen ön holnap déli tizenkét órakor a Hungária kávéház előtt, fontos ügy várja öntől elintézését.

Azzal megezimezi a kártyát önmanának és nyugodtan távozik tovább az-

zal a biztos tudattal, hogy holnap megkapja a levelezőlapot és nem marad le a fontos beszélgetésről.

A mult héten a következő levelet kapja:

Uram!

Ismerve az ön könnyelműségig menő szórakozottságát, ezen az uton figyelmeztetem hogy ökvetlenül látogasson el az N. N. családhoz, ha nem akarja magán száradni hagyni az udvariatlanság vádját.

Futásban elolvassa és dühösen kiált fel:

— Ez mégis hallatlan konfidencia! Hát kinek miköze hozzá, hogy udvariatlan vagyok-e avagy sem? Mit érdeklí az a világot, hogy mikor teszek látogatásokat?

Rohant egyenesen egy ujsáíró ismerőséhez:

— Szövegezz meg, kérlek egy nyiltéri közleményt.

— Ki ellen?

— Tudom is én. Valami ismeretlen alak tesz állandóan idegessé. De meg is mondom neki az igazat.

Az ujsáíró készséggel teljesítette a baráti szíveséget, aztán elváltak.

Késő éjjel lóhalálában keresi a szórakozott ur az ujsáíró.

— Kérlek meggondoltam a dolgot, ne adjátok ki azt a közleményt. A figyelmeztetést ugyanis én irtam önmagamnak: izgatottságomban nem ismertem meg a saját írásomat.

* **Nevelő** németül tanítani ajánlkozik gyermek mellé. Értekezhetni Arany János-utca 22.

SPORT.

A vadászat szezonja. Vadászati törvényünk rendelkezései szerint a tegnapi nappal kezdődött a tulajdonképeni vadászati év, de igazi vadász, ha meg is kezd ennek a nemes sportnak az üzését, csak óvatosan használja fegyverét, nehogy a vadállományban több kárt tegyen, mint az elpusztított zsákmány megér. Tapasztalati tény ugyanis, hogy a vadászati törvénynek a tilalmi vagy kimélesi időkre vonatkozó rendelkezései az egyes vadfajok fejlődései folyamatának nem felelnek meg, — hazánk klimatikus viszonyaira nincsenek kellő tekintettel s ezért a vad óvásnak szempontjából sürgős revízióra szorulnak. A fogolyvadászat például augusztus elsején kezdődik, a mikor a buza egy része és az árpa legtöbb helyen még lábán áll, a fia-fogoly még alig repül s így a vadász egyrészt folyton akadályokba ütközik, másrészt a csupasz prédával csak lövő dühét elégíti ki, de haszonhajtó zsákmányra nem tesz szert. Ha meg ellövi a kotlót vagy a kakast, megfosztja a családot védőjétől, hiszen tudjuk, hogy alig van állat, amely feltettebben őrzi fiait, mint a fogoly kakas s ha a piezi család elveszti támaszát, éhen vész vagy a ragadozók martaléka lesz. S így vagyunk a nyullal is. Augusztus 15-én az új ivadék még a világra sem jött vagy ha igen, akkora, mint a kis macska s így a nyulászás megkezdése is későbbi időre halasztandó. A hazai vadállomány kimélese szempontjából tehát sürgős novelláris intézkedésre van szükség a vadászati idő kitolására nézve, mert a foglyot augusztus 15-ike, a nyulat szeptember 15-ike előtt nem volna szabad a nem korrekt vadászok kényé ek kiszolgáltatni. Vadállományunk pusztulásának

egyik oka továbbá még a terület bérbeadására vonatkozó törvényes intézkedések latitüdeje is. Es ilyen kibuvót törvényünkbe nem egyet találunk. Ismeretesek azok az esetek is, amikor igazán korrekt vadászok, a vadászás gyakorlataól egy időre eltiltattak csak azért, — mert megváltott vadászejyüket otthon felejtették. Aki jegy váltása nélkül vadászik, az nem gavallér ember, az orvadász számba megy s így kiméletre nem érdemes. Az ilyenektől vonja meg a törvény akár örökre a vadászás jogát, de hogy egy jegyét megváltott ember, a ki abban a jóhiszemben, hogy jegye a zsebében van, kimegy a területre s ott felhívásra nem tudja jegyét előmutatni, rendbüntetésen kívül pénzügyi kihágás címén a gyakorlattól eltiltassék, ez drákói intézkedés. Ez a néhány megjegyzés ime igazolja azt, a mit a törvény revíziójának szükséges voltára elmondtunk. Ugy tudjuk, hogy a földmivélsügyi miniszter gondját a Nimródok e kívánságára is már régen kiterjesztette s ott fekszik a miniszteriumban nem egy tervezet, mely a vadászati jogról szóló törvény pótlására és javítására anyagul szolgálhat.

TÁVIRATOK.

Az angol király nagybeteg.

London, augusztus 4. *Edwárd* királyon újabb vakbélgyuladás tünetei mutatkoznak. Föltétlenül újból operálni kell s ez újabb műtetet a koronázás után fogják végrehajtani.

Kecskeméthy örültje.

Szepesváralja, augusztus 4. (*Saját tudósítónktól.*) *Halasi Béla Dernő* (Gömörmege) község jegyzőjét felfüggesztették állásától, mert örömeben, hogy ő Kecskeméthyt elfogta, a jutalomdíj reményében hivatalos pénzt mulatott el. Kecskeméthy elfogatása tréfa volt.

Nagy jégeső.

Nagy-Szöllös, augusztus 4. (*Saját tudósítónktól.*) Vasárnap délután félóráig tartó, galambtojás nagyságu paradicsom alakzatu jég esett, amely óriási károkat tett a tengeri természetben, szőlőkben és gyümölcsfákban. A városban egyetlen ép ablak sínes. Az üvegkereskedők nem is képesek a szükségletet fedezni. A pusztítás, a melyet a jégverés okozott, szinte leirhatatlan. Négy embert a mezőn a jég agyonvert. A buzakazlakat a szélvihar szétverte s a rendkívüli jégverés a baromállományban is igen jelentékeny károkat okozott. Az utcákon jajveszékelve szaladgáltak a károsult emberek, a kiknek csaknem egész termése tönkrement.

Képviselőválasztás.

Nagy-Szeben, augusztus 4. (*Saját tudósítónktól.*) A keresztény-szigeti választókerületben ma volt a

képviselővasztás. — Aláz elhunyt Schwicker Henrik helyébe egyhangulag Dreszkovics Vilmos dr. ügyvédet választották meg. Dreszkovics a képviselőházban a pártonkívüli szászokhoz fog csatlakozni.

Öngyilkos örült.

Fiume, augusztus 4. (Saját tudósítónktól.) Drohobeczky Rezső egyetemi hallgató ma ideérkezvén szülei látogatására, hirtelen megörült és revolverüvel főbe lőtte magát.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ Hamis eskü. Érdekes bűnügyet tárgyalt tegnap a debreczeni kir. törvényszék Oláh Miklós dr. elnöklete alatt. Az ügy előzményei a következők: Érczy Kálmán, mikepéresi földbirtokos és mérnök a cukorrépa termését munkálás fejében felében szokta kiadni az ottani földmivészeknek. Egy általános szerződés értelmében azonban a munkások kötelesek a rájuk eső fele termést Érczynek eladni 60 krajczárért. Tóth János is vállalt így felében egy darab földet. A fele termést átadta Érczynek, aki 60 krt adott méter mázsánként Tóth Jánosnak. Az elintézés után két hétre Tóth Jánosnak eszébe jutott, hogy ő — mivel nem írta alá a szerződést — követelhet többet is és elment Érczyhez, — ott azonban nem talált meghallgatásra, mire pert indított Érczy ellen, 78 krajczárt követelvé a cukorrépaért. A tárgyalás során azt vallotta, hogy Érczy neki 78 krajczárt ígért és erre meg is esküdött, ami aztán az ő előnyére döntötte el a pert. Érczy Kálmán ügyvédje Ujlaki dr. utján hamis eskü büntette czimén feljelentést tett Tóth János ellen. A debreczeni kir. törvényszék tegnap tárgyalta az ügyet, amelyben azonban ítéletre nem került a sor, mert a védő indítványára a törvényszék néhány újabb tanu kihallgatását rendelte el. A tárgyalást harmincz napon belül fogják megtartani.

REGENYCSARNOK.

A SZERELEM HATALMA.

Regény.

Írta: Jablonczay Kálmán.

(Folytatás)

47.

VIII.

Lóna és Kretur halála.

— És vedd ki éles törődöt, hogy az ördög szívét egy csapásra metsze át — tevé hozzá Kretur.

— Nem magyaráznátok meg ezen, olyan furcsa kifejezéseket — kérde Tardos megütődve, mind kettő felé fordulva.

— Nem — mondá Kretur — majd megmond mindent az a nyíl, mely ott repül a levegőben, hogy ide csapódva, mérgezett hegyével valamelyikönknek az utolsó kenetet adja fel.

— Nyíl? ! csakugyan — kiáltá Tardos, míg szemével a levegőbe tekintett, — nem egy — száz repked ott és mind felénk irányozva . . . Micsoda nyílveszszők azok ?

— Itt vannak a Jambok, kik a vérunket akarják meginni.

A mi aztán most következett, azt tollal leírni nem lehet, halvány próbálkozás volna az a lehetetlenséggel.

Mint mikor a védtelen szelid nyulat megtámadja az éhes karvaly, éles karmait a bőrbe. ragadja fel a végtelen levegőbe.

Mint mikor a király tigris bős ordítással ráveti magát a heverészve kerdőző öz családra . . . olyan iszonyatos támadással rohantak a jambok macskafejű csapatai a kimerült vándorokra, kik a meglöpetés első perceiben azt se tudták van e itt védelemnek helye vagy nines.

A nyilak ezrei repkedtek a levegőben, mint óriási szunyogok, halalos csipéseikkel találva a fáradt paripákat, öszvéreiket. Ezek csakhamar össze rogyva élettelenül heverték uruk lábainál.

Mig a nemes állatok talpon állottak, jó paizst nyujtottak a megettük húzódo utasoknak, de össze rogyva, ők is kénytelenek voltak a földhöz lapulva, néhány lövést küldeni a támadók felé.

De ez mind nem ért semmit, — annyi teméntelen volt a támadó ellenség száma, — hogy a védelem teljes feleslegesnek mutatkozott és nyugodtan várni kellett az utolsó megoldást, vagyis itt volt a várva-várt halál teljes rémítőségében.

Az undok jambok csapatai rárohantak a megrémült utasokra, a férfiakat nehéz göresös botokkal agyba főbe verték, míg azok alélva rogytak az élettelen lovak mellé.

(Folyt. köv.)

Gyermekeknek és felnőtteknek . . .
a hasmenést gyorsan és biztosan megszünteti a **SZTRAKA-féle** tannin-eszkölké. Egy drb. 40 fill. Kapható minden gyógyszerárban.

Nevelőnő
németül tanítani ajánljok zik gyermekek mellé . . .
Értekezhetni :
Arany János-u. 22.

Hirdetmény.

Néhai Balogh Mihály, volt debreczeni nyug. főmérnök, vállalkozó örökösének egyértelmű akarata szerint a Balogh Mihály hagyatékához beletárolt nagymennyiségű építési anyagok és szerek u. m. állásfák, deszkák, gerendák stb. — különböző számszámok — az örökösök képviselőinek közbenjötté mellett nyilvános önkéntes árverésen fognak eladni.

Az ezt venni szándékozók figyelmét azzal hívom fel, hogy az árverés foganatosítását f. é. aug. hó 7-én d. e. 9 órakor fogom a Balogh-féle téglagyár telepén megkérdeni s a következő napon folytatni.

Dr. Mariska György.
hagyatéki zárgondnok.

M. A. vasutak menetrendje 1902. május hó 1-től.

Debreczenből indul:		ó. p.	
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16	
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9 01	
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 38	
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 27	
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden	déli	12 —	
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	8 10	
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	3 56	
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7 58	
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2 56	
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 17	
Csak Szatmárig	reg.	5 10	
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8 22	
Miskolcz—Kassa felé	este	6 57	
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 01	
	reg.	5 28	
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól	reg.	5 51
B.-Sz.-Mihály felé	m. áll. v.-tól	d. u.	4 46
	vásártérről	d. u.	4 15
	m. áll. v.-tól	d. e.	11 20
	vásártérről	d. e.	11 20
Füzes-Aboony felé m. á. v.-tól	reg.	4 42	
Füzes-Aboony felé vásártérről	reg.	5 —	
Ohat-Kócs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	4 21	
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérről	d. u.	4 31	
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	9 25	
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 31	
Budapestre érkezik:			
A reggel 9 ó. 10 p.-kor induló gy. v.	d. u.	1 40	
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz. v.	este	8 50	
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz. v.	reg.	5 10	
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy. v.	este	9 40	
Budapestről Debreczenbe indul:			
A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező sz. v.	reg.	6 50	
A d. u. 1 ó. 36 p.-kor érkező sz. v.	reg.	8 38	
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gy. v.	d. u.	2 00	
Az éjjel 2 ó. 33 p.-kor érkező sz. v.	este	7 00	
Az éjjel 2 ó. 33 p.-kor érkező sz. v. (P.-Ladányig gy. v. átszállítással)	este	9 15	
Debreczenbe érkezik:			
Budapest felől gy. v.	d. e.	11 44	
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3 36	
Budapest—Nagyvárad felől gy. v.	este	6 26	
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2 33	
Budapest felől	reg.	7 42	
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg.	5 03	
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7 32	
" " " " " " " "	d. u.	12 16	
" " " " " " " "	d. u.	3 55	
M.-Sziget—Szatmár felől	gy. v.	d. u.	10 12
Csak Szatmárról	este	6 45	
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8 07	
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencsfelől	reg.	12 07	
Kassa—Miskolcz felől	déli	7 53	
	este	8 04	
	reg.	8 17	
B.-Sz.-Mihály—	vásártérre	reg.	6 11
H.-Böszörm. felől	vásártérre	este	6 34
	máv.-hoz	este	8 25
	máv.-hoz	d. u.	3 30
F.-Aboony felől vásártérre	d. u.	5 30	
" " " " " " " "	m. á. v.-hoz	d. u.	5 45
Ohat-Kócs—Polgár felől vásártérre	d. u.	7 42	
" " " " " " " "	máv.-hoz	reg.	8 —
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7 18	
" " " " " " " "	reg.	8 13	

